

Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (esimene koda)

22. oktoober 2015*

Eelotsusetaotlus — Sotsiaalkindlustus — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Artikkel 67 — Määrus (EÜ) 987/2009 — Artikli 60 lõige 1 — Perekülvitiste andmine lahutuse korral — Mõiste „asjaomane isik” — Liikmesriigi õigusnormid, mis näevad ette peretoetuste andmise vanemale, kelle leibkonnas laps elab — Vanema elamine teises liikmesriigis — Vanema poolt peretoetuste taotlemata jätmine — Teise vanema võimalik õigus neid peretoetusi taotleda

Kohtuasjas C-378/14,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesfinanzhofi (föderaalne maksukohus, Saksamaa) 8. mai 2014. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 7. augustil 2014, menetluses

Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachsen

versus

Tomislaw Trapkowski,

EUROOPA KOHUS (esimene koda),

koosseisus: Euroopa Kohtu asepresident A. Tizzano esimese koja presidendi ülesannetes, kohtunikud F. Biltgen, A. Borg Barthet, M. Berger ja S. Rodin (ettekandja),

kohtujurist: P. Mengozzi,

kohtusekretär: ametnik V. Tourrès,

arvestades kirjalikus menetluses ja 17. juuni 2015. aasta kohtuistungil esitatut,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- T. Trapkowski, esindaja: *Rechtsanwalt C. Rebber*,
- Madalmaade valitsus, esindajad: B. Koopman ja M. Bulterman,
- Poola valitsus, esindaja: B. Majczyna,
- Ühendkuningriigi valitsus, esindaja: V. Kaye, keda abistas *barrister J. Holmes*,
- Euroopa Komisjon, esindajad: S. Grünheid ja D. Martin,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Eelotsusetaotlus käsitleb seda, kuidas tõlgendada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord (ELT L 284, lk 1, parandus ELT 2013, L 147, lk 48), artikli 60 lõike 1 teist ja kolmandat lauset.
- 2 Taotlus on esitatud kohtuvaidluses Bundesagentur für Arbeit – Familienkasse Sachseni (föderaalne tööturuamet – Saksimaa peretoetuste kassa, edaspidi „BfA”) ja T. Trapkowski vahel seoses BfA keeldumisega T. Trapkowskile perehüvitise maksmisest tema lapse eest, kes elab koos emaga Poolas.

Õiguslik raamistik

Liidu õigus

Määrus (EÜ) nr 883/2004

- 3 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta (ELT L 166, lk 1; ELT eriväljaanne 05/05, lk 72, parandus ELT 2009, L 202, lk 90), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 22. mai 2012. aasta määrusega (EL) nr 465/2012 (ELT L 149, lk 4) (edaspidi „määrus nr 883/2004”), artikkel 1 sätestab:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[...]

i) pereliige:

- 1) i) isik, keda määratletakse või tunnistatakse pereliikmena või leibkonna liikmena nendes õigusaktides, mille alusel hüvitisi antakse;

[...]”

- 4 Määruse artikli 2 lõikes 1 on ette nähtud:

„Käesolevat määrust kohaldatakse liikmesriigi kodanike, liikmesriigis elavate kodakondsuseta isikute ja pagulaste suhtes, kes on või on olnud sotsiaalkindlustusalaste õigusaktidega hõlmatud ühes või mitmes liikmesriigis, samuti nende pereliikmete ning nende ülalpidamisel olnud isikute suhtes.”

- 5 Määruse artikli 11 lõiked 1, 2 ja 3 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Käesoleva määruse reguleerimisalasse kuuluvate isikute suhtes kohaldatakse üksnes ühe liikmesriigi õigusakte. Sellised õigusaktid määratakse kindlaks kooskõlas käesoleva jaotisega.

2. Käesoleva jaotise eesmärgil käsitletakse isikuid, kes saavad rahalisi hüvitisi seoses oma tööga või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisega või selle tõttu, nimetatud tegevusega tegelejateks. See ei kehti invaliidsus-, vanadus- või toitjakaotuspensionite või tööõnnetus- või kutsehaiguspensionite või rahaliste haigushüvitiste suhtes, mis hõlmavad piiramata kestusega ravi.

3. Arvestades artiklites 12–16 sätestatud:

a) liikmesriigis töötava või füüsilisest isikust ettevõtjana tegutseva isiku suhtes kohaldatakse selle liikmesriigi õigusakte;

[...]"

6 Määruse artikkel 67 on sõnastatud järgmiselt:

„Isikul on õigus perehüvitistele kooskõlas pädeva liikmesriigi õigusaktidega, sealhulgas oma teises liikmesriigis elavate pereliikmete jaoks, nagu elaksid nad esimesena nimetatud liikmesriigis. Pensionäril on õigus perehüvitistele vastavalt tema pensioni suhtes pädeva liikmesriigi õigusaktidele.”

7 Määruse artikli 68 „Prioriteetsuse määramise eeskirjad kattumise puhul” lõikes 1 on sätestatud prioriteetsuse eeskirjad juhuks, kui samal perioodil ja samadele pereliikmetele antakse hüvitisi enam kui ühe liikmesriigi õigusaktide alusel.

Määrus nr 987/2009

8 Määruse nr 987/2009 artikli 60 lõige 1 sätestab:

„Perehüvitiste taotlus esitatakse pädevale asutusele. Põhimääruse artiklite 67 ja 68 kohaldamisel võetakse kogu perekonna olukorda arvesse nii, nagu kõigi asjaomaste isikute suhtes kohaldataks asjaomase liikmesriigi õigusakte, ning nii, nagu nad elaksid seal, seda eelkõige seoses isiku õigusega taotleda selliseid hüvitisi. Kui hüvitiste taotlemise õigusega isik ei kasuta oma õigust, võtab selle liikmesriigi pädev asutus, kelle õigusakte kohaldatakse, arvesse perehüvitiste taotlust, mille on esitanud teine vanem, vanemana käsitatav isik või lapse või laste hooldajana tegutsev isik või asutus.”

Saksa õigus

9 Tulumaksuseaduse (Einkommensteuergesetz, edaspidi „EStG”) § 64 lõiked 1 ja 2 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) Iga lapse eest makstakse toetust ainult ühele õigustatud isikule.

(2) Kui õigustatud isikuid on mitu, makstakse lapsetoetust isikule, kelle leibkonnas laps elab. Kui laps elab ühises leibkonnas oma vanematega, ühe vanema ja selle abikaasaga, kasuvanematega või vanavanematega, tuleb neil omavahel otsustada, kes hakkab toetust saama. [...]"

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

10 Saksamaal elav T. Trapkowski on lahutatud oma abikaasast, kes elab koos nende 2000. aasta aprillikuus sündinud lapsega Poolas.

- 11 T. Trapkowski sai 2011. aasta jaanuarist kuni 2012. aasta oktoobrini teatud aja jooksul töötu abiraha. Ajavahemikul 2011. aasta novembrist kuni 2012. aasta jaanuarini ja 1.–22. veebruaril 2012 töötas ta siiski Saksamaal töölepingu alusel ning pärast seda maksti talle Saksa sotsiaalkindlustusõiguse alusel hüvitisi.
- 12 T. Trapkowski esitas 2012. aasta augustis BfA-le taotluse poja eest lapsetoetuse saamiseks 2011. aasta jaanuarist kuni 2012. aasta oktoobrini. Lapse ema, kes töötas Poolas, ei saanud ega isegi taotlenud asjassepuutuval ajavahemikul perehüvitisi ei Poola ega Saksa õiguse alusel.
- 13 BfA jättis T. Trapkowski taotluse 3. septembri 2012. aasta otsusega rahuldamata, sest Saksa õiguse alusel on õigus saada lapsetoetust esmajärjekorras lapse emal. Selle otsuse peale esitatud vaie jäeti samuti rahuldamata.
- 14 Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfi maksukohus) aga rahuldab kaebuse, mille T. Trapkowski oli esitanud BfA 3. septembri 2012. aasta otsuse ja vaide rahuldamata jätmise otsuse peale. Selle kohtu hinnangul on T. Trapkowski õigus lapsetoetusele vastavalt Saksa õigusele, mis on kohaldatav määruse nr 883/2004 artikli 11 lõike 1 ja lõike 3 punkti a alusel.
- 15 Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfi maksukohus) lisas veel, et määruse (EÜ) nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teises lauses ette nähtud fiktsiooni kohaselt tuleb T. Trapkowski perekonna olukorda võtta arvesse nii, nagu elaks kogu pere Saksamaal. Nõuete konkurentsi määruse nr 883/2004 artikli 68 tähenduses ei esine, sest lapse emal ei ole õigust Poola perehüvitistele.
- 16 Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfi maksukohus) jõudis järeldusele, et määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 eesmärk on kõigest takistada teise liikmesriiki elama asumiseks liikmesriigist lahkunud isiku õiguste kaotamist, mitte aga piirata või välistada riigi territooriumil elava isiku õigusi.
- 17 BfA esitas Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfi maksukohus) otsuse peale kassatsioonkaebuse, milles väitis, et määruse nr 883/2004 artikli 11 lõike 1 kohaselt kohaldatakse selle määruse reguleerimisalasse kuuluvate isikute suhtes üksnes ühe liikmesriigi õigusakte. Saksa õiguse kohaselt makstakse mitme õigustatud isiku puhul lapsetoetust isikule, kelle leibkonnas laps elab.
- 18 BfA sõnul on määruse nr 883/2004 artikli 67 lõikest 1 koostoimes määruse nr 987/2009 artikli 60 lõikega 1 ja Euroopa Kohtu praktikast võimalik järeldada, et põhikohtuasjas oli Saksa õiguse alusel õigus saada lapsetoetust esmajärjekorras lapse emal, mitte T. Trapkowski.
- 19 Eelotsusetaotluse esitanud kohus toonitab, et Saksa õiguse kohaselt antakse lapsetoetust vaid üheselt määratletavale õigustatud isikule. Vastavalt Saksa õigusele makstakse lapsetoetust vanemale, kes moodustab lapsega ühe leibkonna, sest üldise kogemuse põhjal kannab isik, kelle leibkonnas laps elab, suurimat ülalpidamise koormust. Seoses sellega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas põhikohtuasjas liidu õiguse kohaldamise tagajärjel võib T. Trapkowski kaotada õiguse lapsetoetusele.
- 20 Nimetatud kohus märgib, et asjaolu, et kostja endisel abikaasal ei ole õigust saada Poola perehüvitisi, ei oma tähendust otsustamisel, kas põhikohtuasjas kohaldub määrus nr 883/2004. Kohus lisab, et Saksa õiguse järgi ei lakka lapse vanemad, kes on lahutatud, seetõttu olemast pereliikmed, kellele võib anda lapsetoetust.
- 21 Eelotsusetaotluse esitanud kohus on seisukohal, et kui määruse nr 987/2009 artikli 60 lõikes 1 sätestatud fiktsioon on kohaldatav, ei saa eeskätt määruse nr 883/2004 artiklit 68a silmas pidades algusest peale välistada tõlgendust, mille kohaselt võib lapsetoetuse saamise õigus olla lapse emal, kuna selle fiktsiooni kohaselt tuleb teda käsitada Saksamaal elavana ja laps elab tema leibkonnas.

- 22 Kui sellise tõlgendusega nõustuda, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, kas määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmas lause välistab selle, et põhikohtuasjas kohalduks EStG § 64 lõige 2, mille kohaselt võib lapsetoetust saada vaid isik, kelle leibkonnas laps elab, või tuleb vahet teha õigusel lapsetoetust taotleda – see õigus T. Trapkowskil on – ja õigusel lapsetoetust tegelikult saada – see õigus on vaid tema endisel abikaasal, kuna laps elab koos temaga.
- 23 Kui määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmandat lauset tuleb tõlgendada nii, et õigus saada lapsetoetust läheb üle liikmesriigis elavale isikule juhul, kui teises liikmesriigis elav isik, kellel on esmajärjekorras õigus saada lapsetoetust, seda ei taotle, siis soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus teada, millise ajavahemiku möödudes tuleb isikut, kellel on esmajärjekorras õigus toetusele, pidada taotluse esitamata jätnuks.
- 24 Neil asjaoludel otsustas Bundesfinanzhof (föderaalne maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas juhul, kui teatavas liikmesriigis (Saksamaa Liitvabariik) elaval isikul on õigus saada lapsetoetust laste eest, kes elavad temast lahus elava abikaasa juures teises liikmesriigis (välismaal), tuleb kohaldada määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teist lauset, nii et fiktsioon – mille kohaselt võetakse määruse nr 883/2004 artiklite 67 ja 68 kohaldamisel kogu perekonna olukorda arvesse nii, nagu kõigi asjaomaste isikute suhtes kohaldataks asjaomase liikmesriigi õigusakte, ning nii, nagu nad elaksid seal, seda eelkõige seoses isiku õigusega taotleda selliseid hüvitisi – viib tagajärjeni, et õigus saada lapsetoetust on ainult vanemal, kes elab teises liikmesriigis (välismaal), sest esimese liikmesriigi (Saksamaa) õigus näeb ette, et mitme õigustatud isiku korral on õigus saada lapsetoetust sellel vanemal, kelle leibkonnas laps elab?

2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:

Kas esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel tuleb määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmandat lauset tõlgendada nii, et teatavas liikmesriigis (Saksamaa Liitvabariik) elaval isikul on Saksa õiguse alusel õigus saada lapsetoetust, kuna teises liikmesriigis (välismaal) elav teine vanem ei ole lapsetoetust taotlenud?

3. Juhul kui esimeses küsimuses kirjeldatud asjaoludel tuleb teisele küsimusele vastata nii, et kui teises liikmesriigis (välismaal) elav vanem ei ole lapsetoetust taotlenud, läheb õigus nõuda lapsetoetust üle Saksamaa Liitvabariigis elavale vanemale, siis:

Kui pika aja möödudes tuleb lähtuda sellest, et teises liikmesriigis (välismaal) elav vanem „ei kasuta” määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmanda lause tähenduses oma õigust nõuda lapsetoetust, mistõttu õigus saada lapsetoetust läheb üle Saksamaa Liitvabariigis elavale vanemale?”

Eelotsuse küsimuste analüüs

Sissejuhatavad märkused

- 25 Eelotsuse küsimustele vastamiseks tuleb kõigepealt märkida, et selline isik nagu T. Trapkowski, kes töötab regulaarselt liikmesriigis, antud juhul Saksamaa Liitvabariigis, ja ka elab selles riigis, kuulub määruse nr 883/2004 kohaldamisalasse vastavalt määruse artikli 2 lõikele 1 ja artikli 11 lõike 3 punktile a.

- 26 Vaidlustatud ei ole ka seda, et põhikohtuasjas kõnesolev toetus, mis on mõeldud laste ülalpidamisega seotud kulutuste osaliseks hüvitamiseks, kuulub määruse nr 883/2004 tähenduses mõiste „perehüvitised” alla (vt kohtuotsused Offermanns, C-85/99, EU:C:2001:166, punkt 41, ja Lachheb, C-177/12, EU:C:2013:689, punkt 35).
- 27 Mõiste „pereliige” on määruse nr 883/2004 artikli 1 punkti i alapunkti 1 punktis i määratletud kui „isik, keda määratletakse või tunnistatakse pereliikmena või leibkonna liikmena nendes õigusaktides, mille alusel hüvitisi antakse”.
- 28 Antud juhul nähtub eelotsusetaotlusest, et Saksa õigusaktides on kindlaks määratud isikud, kellel on õigus lapsetoetusele, kuid mõistet „pereliige” ei ole sõnaselgelt määratletud.
- 29 Eelotsusetaotluse esitanud kohtu sõnul on Saksa õigusaktide kohaselt õigus saada lapsetoetust lapse vanematel, kes on lapse esimese astme sugulased, ja hoolimata sellest, kas nad on abielus.
- 30 Sellest lähtudes leiab eelotsusetaotluse esitanud kohus, et põhikohtuasjas kõnesolevat last ja tema ema tuleb pidada T. Trapkowski pereliikmeteks perehüvitiste saamise õigust käsitlevate Saksa õigusaktide tähenduses.
- 31 Euroopa Kohtu ülesanne ei ole kahelda selles järelduses, mis on tehtud siseriikliku kohtu tõlgendatud siseriikliku õiguse põhjal (vt selle kohta kohtuotsus Slanina, C-363/08, EU:C:2009:732, punkt 27).
- 32 Mis puudutab määruse nr 883/2004 artikli 68 lõikes 1 kattumise juhuks sätestatud prioriteetsuse eeskirjade kohaldatavust, siis olgu meenutatud, et Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei piisa konkreetsel juhul kattumise tuvastamiseks sellest, et lapse elukohajärgses liikmesriigis makstakse hüvitisi välja, kuid teises liikmesriigis, kus üks selle lapse vanematest töötab, eksisteerib samal ajal üksnes õigus sellisele väljamaksmisele (kohtuotsus Schwemmer, C-16/09, EU:C:2010:605, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 33 Arvestades seda, et põhikohtuasjas kõne all oleva lapse emal ei ole õigust Poola perehüvitistele, ei ole põhikohtuasjas järelikult prioriteetsuse eeskirjad kohaldatavad.

Esimene eelotsuse küsimus

- 34 Esimese küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud fiktsioon võib viia perehüvitiste saamise õiguse tunnustamiseni isiku puhul, kes ei ela hüvitiste maksmiseks pädeva liikmesriigi territooriumil.
- 35 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb kõigepealt meenutada, et määruse nr 883/2004 artiklis 67 ette nähtud fiktsiooni tagajärjel võib isik nõuda perehüvitisi pereliikmete eest, kes elavad muus liikmesriigis kui hüvitiste maksmiseks pädev liikmesriik, just nagu nad elaksid viimati nimetatud liikmesriigis.
- 36 Teiseks olgu märgitud, et määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teine lause sätestab, et määruse nr 883/2004 kohaldamisel võetakse kogu perekonna olukorda arvesse nii, nagu kõigi asjaomaste isikute suhtes kohaldataks asjaomase liikmesriigi õigusakte, ning nii, nagu nad elaksid seal, seda eelkõige seoses isiku õigusega taotleda perehüvitisi.
- 37 Kolmandaks nähtub määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmandast lausest, et juhul, kui perehüvitiste taotlemise õigusega isik ei kasuta oma õigust, on „teine vanem” nende isikute või asutuste hulgas, kes võivad esitada perehüvitiste taotluse.

- 38 Määruse nr 883/2004 artiklist 67 koostoimes määruse nr 987/2009 artikli 60 lõikega 1 tuleneb esiteks, et isik võib nõuda perehüvitisi pereliikmete eest, kes elavad muus liikmesriigis kui hüvitiste maksmiseks pädev liikmesriik, ja teiseks, et perehüvitiste taotluse esitamise võimalus ei ole antud mitte üksnes isikutele, kes elavad perehüvitisi maksuma kohustatud liikmesriigi territooriumil, vaid kõigile „asjaomastele isikutele”, kes saaksid hüvitist taotleda ja kelle hulka kuuluvad selle lapse vanemad, kelle eest hüvitist taotletakse.
- 39 Arvestades seda, et selle lapse vanemad, kelle eest perehüvitisi taotletakse, on määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 tähenduses „asjaomased isikud”, kellel on õigus neid hüvitisi taotleda, ei saa järelikult välistada, et isik, kes elab muu kui hüvitisi maksuma kohustatud liikmesriigi territooriumil, on õigustatud isik, sest kõik teised siseriiklikus õiguses sätestatud tingimused hüvitise saamiseks on täidetud.
- 40 Pädeva siseriikliku asutuse ülesanne on kindlaks teha, millistel isikutel on siseriikliku õiguse kohaselt õigus perehüvitisi saada.
- 41 Kõigest eeltoodust järeldub, et määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud fiktsioon võib viia perehüvitiste saamise õiguse tunnustamiseni isiku puhul, kes ei ela hüvitiste maksmiseks pädeva liikmesriigi territooriumil, kui kõik teised siseriiklikus õiguses sätestatud tingimused perehüvitise saamiseks on täidetud, mis tuleb kindlaks teha eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

Teine eelotsuse küsimus

- 42 Teise küsimusega palub eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt selgitada, kas määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmandat lauset tuleb tõlgendada nii, et perehüvitist maksuma kohustatud liikmesriigis elava selle lapse vanema puhul, kelle eest hüvitist antakse, tuleks tunnustada õigust saada perehüvitist seetõttu, et teises liikmesriigis elav teine vanem ei ole perehüvitist taotlenud.
- 43 Sellele küsimusele vastamiseks tuleb kõigepealt meenutada, et määrustes nr 987/2009 ja nr 883/2004 ei ole kindlaks määratud isikuid, kellel on õigus perehüvitisi saada, kuigi neis on sätestatud eeskirjad, mis võimaldavad kindlaks määrata isikud, kes võivad selliseid hüvitisi taotleda.
- 44 Määruse nr 883/2004 artiklist 67 nähtub selgelt, et isikud, kellel on õigus perehüvitistele, määratakse kindlaks kooskõlas siseriikliku õigusega.
- 45 Olgu lisatud, et määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmas lause sätestab, et juhul, kui hüvitiste taotlemise õigusega isik ei kasuta oma õigust, peavad liikmesriikide pädevad asutused võtma arvesse perehüvitiste taotlust, mille on esitanud selles sättes ette nähtud isikud või asutused, kelle hulgas on „teine vanem”.
- 46 Esiteks, nii määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 sõnastusest kui ka selle ülesehitusest nähtub, et tuleb teha vahet perehüvitise taotluse esitamisel ja perehüvitise saamise õigusel.
- 47 Teiseks nähtub selle artikli sõnastusest veel, et selleks, et liikmesriigi pädev asutus oleks kohustatud arvesse võtma perehüvitise taotlust, piisab sellest, kui perehüvitise taotluse esitab üks perehüvitise taotlemise õigusega isik.
- 48 Liidu õigusega ei ole siiski vastuolus see, kui niisugune pädev asutus jõuab siseriiklikku õigust kohaldades järeldusele, et isik, kellel on õigus lapse eest perehüvitist saada, on muu isik kui see, kes esitas taotluse sellise hüvitise saamiseks.

- 49 Sellest järeldub, et kui kõik lapse eest perehüvitise saamise tingimused on täidetud ja kui seda hüvitist tegelikult antakse, siis ei ole tähtis teada, kumba vanemat peetakse siseriikliku õiguse alusel isikuks, kellel on õigus selliseid hüvitisi saada (vt selle kohta kohtuotsus Hoever ja Zachow, C-245/94 ja C-312/94, EU:C:1996:379, punkt 37).
- 50 Kõigest eeltoodust järeldub, et määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmandat lauset tuleb tõlgendada nii, et see ei tähenda, et perehüvitist maksuma kohustatud liikmesriigis elava selle lapse vanema puhul, kelle eest hüvitist antakse, tuleks tunnustada õigust saada perehüvitist seetõttu, et teises liikmesriigis elav teine vanem ei ole perehüvitist taotlenud.
- 51 Arvestades teisele küsimusele antud vastust, ei ole kolmandale eelotsuse küsimusele vaja vastata.

Kohtukulud

- 52 Et põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse siseriiklik kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamise seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (esimene koda) otsustab:

- 1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 987/2009, milles sätestatakse määruse (EÜ) nr 883/2004 (sotsiaalkindlustussüsteemide koordineerimise kohta) rakendamise kord, artikli 60 lõike 1 teist lauset tuleb tõlgendada nii, et selles sättes ette nähtud fiktsioon võib viia perehüvitiste saamise õiguse tunnustamiseni isiku puhul, kes ei ela hüvitiste maksmiseks pädeva liikmesriigi territooriumil, kui kõik teised siseriiklikus õiguses sätestatud tingimused perehüvitise saamiseks on täidetud, mis tuleb kindlaks teha eelotsusetaotluse esitanud kohtul.**
- 2. Määruse nr 987/2009 artikli 60 lõike 1 kolmandat lauset tuleb tõlgendada nii, et see ei tähenda, et perehüvitist maksuma kohustatud liikmesriigis elava selle lapse vanema puhul, kelle eest hüvitist antakse, tuleks tunnustada õigust saada perehüvitist seetõttu, et teises liikmesriigis elav teine vanem ei ole perehüvitist taotlenud.**

Allkirjad